

Dünya Nüfusu Ne Durumda?

ARTIŞIN AZALMASI

David EHRlich

Dünya nüfusunun hızla artması nihayet biraz azalmaya başlamıştır. Birleşmiş Milletler ve Ulusal Kurumların en yeni istatistiklerine ve bunların yorumuna göre 1970 yılı bütün dünya çapında en büyük nüfus artma oranına erişilen yıl olmuştur; bu oran o yılda % 1,9'u bulmuştu. 1977'ye kadar ise bu oran % 1,7'ye düşmüştür.

Birçok gelişmekte olan memleketlerin yavaşlayan bir nüfus artışı göstermelerine rağmen Harvard Üniversitesi Nüfus İncelemeleri Merkezinden Dr. Nick Eberstadt "çok heyecan verici bir yenilikten" söz etmektedir. Birçok memleketlerde yıllık nüfus artışı oranı 1965 ile 1975 arasında beşte bir, hatta daha fazla azalmıştır, bunlar Küba, Şili, Panama, Dominik, Kolumbiya, Kuzey Vietnam, Güney Kore, Thailand ve Çin'dir ki,

Çin'de bu oran 2000 yılına kadar bugün Avrupa ve Kuzey Amerika'da ideal sayılan sifıra bile inecektir.

Çini bir yana bırakacak bile gelişmekte olan memleketler 1970'den beri nüfus artışı oranını heryıl % 2,4'den 2,1'e düşürebilmişlerdir. Yılda 1000 kişiye düşen 42 doğum 36'ya indirilmiştir. Tabii bu sayılar bizde gezegenimiz üzerindeki kalabalığın azalmakta olduğu ve artık bu bakımdan kötü bir durumla karşılaşmayacağımız izlenimini uyandırmamalıdır. Gerçekten elde ettiğimiz şeyin ne olduğunu Eberstadt şöyle formüle etmektedir: "Dünya nüfusu herşeyne rağmen artmaya devam etmektedir. Yalnız 1970 temposuyla gidilseydi, bugünkü 4,1 milyarlık dünya

nüfusu 36 yılda iki katına çıkacaktı, bugünkü tempo ile bu 41 yıl sürecektir”.

Oysa uzmanlar, üçüncü dünya'nın daha iyi bir sosyal ve ekonomik durum elde edilebilmesi için bu yavaşlamanın ancak yaklaşık üçte ikisini tavsiye etmektedirler. Artan yaşam standardı karşısında çocuklar, Eberstadt'a göre, gittikçe çoğalan pahalı bir yük olmaktadır. Zira bugün onlar yaşamlarının büyük bir kısmını artık, eskiden olduğu gibi ailelerini beslemek için tarlalarda çalışarak geçirmiyorlar. Şimdi sorun onlara iyi bir eğitim sağlamaktır ki ana babalar da onlarda ekonomik bir zarar görmesinler.

Fakir memleketlerin iyileşmekte olan sağlık durumları da önemli bir rol oynamaktadırlar, zira eski durumda birçok çocuğun beraberce hayatta kalmaları olanağı hemen hemen yoktu, çünkü onların çoğu bulaşıcı hastalıklar ya da besinsizlik yüzünden küçük yaşlarda ölüyorlardı. Bütün bu faktörlerin birikimini, Eberstadt geniş bir çerçevede içinde düzenleyerek şu satırlarla açıklamaktadır:

3 milyon yıldanberi dünya nüfusu artmaktadır; artık bu artışın doruk noktasını geçmiş olduğu görünüyor; ve ben bunun tekrar eski yüksekliklerine çıkacağını sanmıyorum.

DIE WELTWOCHEN'den

BİR AVUÇ TOPRAK

Paris'i, Londra'yı, Berlin'i, Leningrad'ı, Brüksel'i, Stokholm'u... hep gördüm, gezdim, yaşadım; fakat Ilgaz Ovası'nda çıplak bir dağın yamacına yaslanmasını bilen kerpiç bir köyü bunlara değiştirmek elimden gelmez. Fransızca okuduğum, yazdığım ve konuştuğum, İngilizce okuduğum ve anladığım dillerdir. Fransızcanın geometrik, kartezyen selâsetine, İngilizcenin demokratiğine hayranım; fakat en cahil bir köylü Türkçesindeki özlülüğü bunların hiçbirinde bulamam. Partenon aklın mucizesidir, Notre Dame de Paris taş kesilmiş, bir âyindir. Louise XIV'ün omomanlarında şahane bir ihtişam vardır; fakat Yeşil, Beyazıt Medresesi, Yenicami sütunları bunların hepsinden daha çok güzeldir. Eflâtun, Aristo, Descartes, Kant, Bergson gibi büyük feylesoflar, Mutlak'ı idrâk eden beşer düşüncesinin ulu anıtlarıdır. Fakat bir Türk masalı, bir atasözü ve bir Nasreddin Hoca fıkrası ayrı dilden konuşan üstün hikmetlerdir. Birincilerin açamadığı muamma kapılarını bu ikinciler kırarlar. İlmimi, fennimi, tekniğimi Avrupalılara borçluyum, amenna; fakat içimi dolduran ihtirasları, irademi besleyen sırlı cevherleri milletimden aldım. Bir gün gelip ilmimin metotları iflâs etse, fennimin düsturları yanılrsa, tekniğimin kaideleri bozulsa, gönlümün ilhamları, isteğimin enerjisiyle beni yaşatacak olan yine bu millettir. Havasını ciğerlerime çektiğim milletin toprağına gömülme isterim. Yabancı bir toprağına gömülürsem, vatanımdan bir avuç toprak mezarımın üzerine atılsın; vasiyetim olsun.

Ord. Prof. Dr. ISMAYIL HAKKI BALTACIOĞLU
(28.2.1886 - 1.4.1978)